

دکتر محمد علی همایون کاتوزیان

به زانه گوهری

هشت مقاله در تاریخ و ادب معاصر

مقاله

پس از دهه ۳۰ و ۴۰
نادر و کلا نوریان در ادب معاصر
ریشه همایون کاتوزیان
۱۷ / شماره ۱۵، ۱۳۸۷ / آبان ماه
صفحه ۵۷-۷۳ / آبان ماه
۹۸۷-۶۶۶-۰۰۰-۰۰۰-۰۰۰

۸ / شماره ۱۵، ۱۳۸۷ / آبان ماه / مقاله در تاریخ و ادب معاصر
نوبت ۸۶ / ۶۶۶۸۸ / شماره ۱۵ / ۷-۲۹۹-۷۶۸۸ / شماره
Email: info@nasir-e-masr.com
© nasir-e-masr.com

مجموعه مقالات

مجموعه مقالات در تاریخ و ادب معاصر
مجموعه مقالات در تاریخ و ادب معاصر
مجموعه مقالات در تاریخ و ادب معاصر
مجموعه مقالات در تاریخ و ادب معاصر

پس از دهه ۳۰ و ۴۰ / شماره ۱۵، ۱۳۸۷ / آبان ماه / مقاله در تاریخ و ادب معاصر
نوبت ۸۶ / ۶۶۶۸۸ / شماره ۱۵ / ۷-۲۹۹-۷۶۸۸ / شماره
Email: info@nasir-e-masr.com
© nasir-e-masr.com

کسروی و ادبیات

اگر شاعری را تو پیشه گرفتی
یکی نیز بگرفت خنیاگری را
من آنم که در پای خوکان نریزم
مر این قیمتی دُرّ لفظِ دَری را
ناصرخسرو

احمد کسروی بی‌گمان یکی از برجسته‌ترین و دانشورترین پژوهندگان و اندیشمندان ایران در قرن بیستم است. دکتر غلامحسین صدیقی می‌گفت که سیدحسن تقی‌زاده پس از خواجه نصیرالدین طوسی، دانشمند بزرگ قرن سیزدهم میلادی، بزرگ‌ترین دانشمند ایرانی بوده است. این گونه قیاس‌ها طبیعتاً در همه موارد نمی‌تواند دقت علمی داشته باشد، و منظور صدیقی هم گمان می‌کنم جز این نبود که مرتبه ارزش و اهمیت کار علمی تقی‌زاده را برساند. به این معنا، مشابه چنین قیاس‌هایی در مورد کسروی نیز بجا خواهد بود. به عنوان نمونه، فقط در مورد کار تاریخ‌نگاری‌اش می‌توان گفت که پس از خواجه رشیدالدین فضل‌الله، صاحب *جامع‌التواریخ* در قرن سیزدهم و چهاردهم میلادی، تا قرن بیستم تاریخ‌نگاری در ایران به ارزش کسروی پدید نیامده بوده، اگرچه بی‌گفتگو در مورد آثار تاریخی‌اش هم جای حرف و سخن و بحث و انتقاد کم نیست. تقی‌زاده